

λευσιν τῆς Τροιζῆνος φέρουσα πῖλον παρισινὸν τοῦ τελευταίου
 τυρμού τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ἦς τὴν ἐμφάνισιν μετὰ χάριτος
 ἀναγράφει ὁ μακαρίτης Δραγούμης ὡς προοιωνίζουσιν τὴν ση-
 μερινὴν χειραφέτησιν τοῦ ἀσθενοῦς φύλου.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου 1901.

AN. A. X...

ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— ΚΥΡΙΑΚΗ

Μιά φορά κ' ἕναν καιρὸ
 ἕνας φουκαρῆς Ἑβραῖος
 γλύστρησε καὶ πᾶρ'τον μέσα
 ἔς ἕνα ξεροπήγαδο.
 Ἐνας γείτων χριστιανὸς
 τὸν λυπήθη τὸν φτωχό,
 παίρνει σκάλα μακρυὰ
 νὰ τὸν βγάλῃ ἀπ' ἐκεῖ.
 Μὰ ὁ Ἑβραῖος: «Δὲν μπορῶ,
 λέει, νὰ ἔξωγ σήμερα.
 Εἶν' Σαββάτο· ὄλοι ἀργοῦν·
 τὸ προστάξ' ἡ Βίβλος μας.

Πάει καλά· μὰ τὸ πρῶτ'
 μπήζει ὁ Ἑβραῖος τῆς φωνῆς
 καὶ τὸν γείτονα καλεῖ
 καὶ ζητάει βοήθεια.
 — «Φέρ'τὴ σκάλα ν'ἀνεθῶ,
 σῶσε με τὸν ἄμειρο...»
 Τρέχει πάλι ὁ Χριστιανός,
 σκύθει καὶ τοῦ ἀπαντᾷ:
 — Κάτσε αὐτοῦ καὶ σήμερα·
 σὲ λυποῦμαι, φουκαρᾶ,
 μᾶχουμε σχόλη κ' ἐμεῖς:
 Εἶνε, βλέπεις, Κυριακή!

ΣΑΤΑΝΑΣ